

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/361/2021
Identifikačné číslo spisu:	1115205574
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1115205574.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti X. a H. H., bývajúce u matky a zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava ako opatrovníkom, deti matky Mgr. H. H., bývajúcej v R., E. S. 2C a otca Ing. H. H., bývajúceho v L., F. 4, zastúpeného splnomocnencom Kolíková & Partners, s.r.o., so sídlom Radvanská 21, Bratislava, IČO: 47 239 441, za účasti Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3P/15/2015, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 3. augusta 2021 sp. zn. 11CoPno/12/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „odvolací súd“) uznesením z 3. augusta 2021 č. k. 11CoPno/12/2021-1868 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní (vo veci odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3P/15/2015-1702 zo dňa 5. augusta 2020, v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností), ktorým sa domáhal nariadenia výchovného opatrenia uložením povinnosti maloletým deťom a otcovi podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v trvaní dvanástich mesiacov v rozsahu najmenej jednej hodiny každý kalendárny týždeň, za účelom odstránenia odmietania otca maloletými deťmi, obnovenia ich vzťahu a nápravy následkov ich dlhoročného odlúčenia a konfliktov v rodine a uloženia povinnosti matke zabezpečiť účasť maloletých detí na jeho realizácii a tiež uložením povinnosti matke podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v trvaní dvanástich mesiacov najmenej v rozsahu jednej hodiny každý kalendárny týždeň, za účelom odstránenia komunikačných problémov medzi rodičmi a pomoci jej pochopiť nezastupiteľnú úlohu otca v živote maloletých detí. Právne takéto svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 362 Civilného mimosporového poriadku (zákona č. 161/2015 Z. z., ďalej tiež

„CMP.“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z.. ďalej tiež „CSP“) a § 37 ods. 1, 4, 5, 6, 7 a 8 Zákona o rodine a vecne potom tým, že dospel k záveru, že na takýto postup odvolacieho súdu neboli splnené zákonné podmienky. Odvolací súd poukázal na charakter a účel neodkladného opatrenia (§ 325 ods.1 CSP) a zdôraznil, že v danom prípade absentuje podmienka bezodkladnosti úpravy pomerov bez vykonania dokazovania a súčasne, predmetom odvolacieho konania v danom prejednávacom prípade nie je rozhodnutie súdu prvej inštancie o nariadení výchovného opatrenia. Odvolací súd upozornil, že súdy o nariadení výchovného opatrenia podľa § 37 Zákona o rodine (či už na návrh, alebo aj bez návrhu), síce rozhodujú vo veci samej uznesením, avšak vyžadujúcom postup ako v konaní vo veci samej, t. j. nariadenie pojednávania, vykonanie potrebného dokazovania (vyhodnotenia celkových rodinných pomerov, možností výkonu výchovného opatrenia, prípadne vyhodnotenie záverov už skôr nariadeného výchovného opatrenia), a následné vydanie rozhodnutia vo veci samej. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd nie je vecne príslušný na rozhodovanie o návrhu otca na nariadenie výchovného opatrenia, ktorý navrhuje novú, ďalšiu intervenciu štátnych orgánov do pomerov účastníkov konania, čo predpokladá začatie konania vo veci samej, ktorého začatie, ako aj ďalší zákonný postup je v dispozícii súdu prvej inštancie.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal otec (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie z dôvodu zmätočnosti, ktoré napadnuté uznesenie považuje podľa § 420 prvá veta CSP za rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, ktorou vecou sa v tomto prípade rozumie rozhodnutie vo veci uloženia výchovného opatrenia účastníkom konania. Odvolací súd rozhodol meritórne o predmete konania o nariadenie neodkladného opatrenia, pričom samotné neodkladné opatrenie by v danom prípade konzumovalo vec samu (rozhodnutie o riadnom návrhu na uloženie výchovného opatrenia). Vyhovením návrhu by bol dosiahnutý cieľ sledovaný podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez potreby podania následného návrhu vo veci samej. Pokiaľ by sa dovolací súd nestotožnil s právnym názorom, že v prípade rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o uložení výchovného opatrenia v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností ide v tejto časti o meritórne rozhodnutie, otec poukázal na skutočnosť, že predmetné rozhodnutie má zároveň povahu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. V tejto súvislosti odkázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 275/2018. Vychádzajúc z uvedeného rozhodnutia ústavného súdu podľa dovolateľa, za rozhodnutia, ktorým sa konanie pred odvolacím súdom o danej otázke (v tomto prípade uloženie výchovného opatrenia) končí, možno považovať aj uznesenie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podanom v priebehu odvolacieho konania, pretože o tomto návrhu rozhoduje odvolací súd v osobitnom jednostupňovom konaní, ktorým sa konanie končí, keďže proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiaden riadny opravný prostriedok.

2.1. Dovolateľ podáva dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu z dôvodu, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom v konaní znemožnil strane dovolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Postup súdu, ktorý je možné označiť za porušujúci právo na spravodlivý proces podľa dovolateľa je, že (i) odvolací súd svojim postupom spôsobil, že vysoko pravdepodobne stratil možnosť prostredníctvom rýchleho a účinného prostriedku, ktorým je meritórne rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uložením výchovného opatrenia, efektívne zvrátiť postup súdu a tým aj aktuálneho stavu medzi účastníkmi konania, (ii) existencia dôvodných pochybností, že vo veci konal a rozhodol zákonný sudca z hľadiska vecnej príslušnosti súdu, (iii) vytvorenie prekážky rozhodnutej veci vo vzťahu k ďalšiemu možnému konaniu a rozhodnutiu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bolo uložené navrhované výchovné opatrenie.

2.2. Dovolateľ namieta tiež nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, keď za nedostatočne odôvodnené skutočnosti považuje nasledujúce: (i) z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu nie je zrejmé, či odvolací súd konštatuje, že nie je príslušný výlučne na rozhodnutie o riadnom návrhu na uloženie výchovného opatrenia v odvolacom konaní alebo (ani) o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, (ii) právne názory obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia nemajú oporu v právnej úprave, (iii) odvolací súd sa v odôvodnení žiadnym spôsobom nevysporiadal so závermi nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 406/2020, ktorý konštatuje porušenie základných práv a slobôd účastníkov konania.

2.3. Dovolateľ podáva podnet na podanie návrhu na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR o súlade § 421 ods. 1 a 2 CSP s Ústavou SR a podáva dovolanie i podľa § 421 CSP, keď za

podstatnú právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu možno podľa neho považovať otázku, či je odvolací súd pri vyhodnocovaní splnenia zákonnej podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia - bezodkladnosti úpravy pomerov účastníkov konania - viazaný skorším rozhodnutím Ústavného súdu SR o tom, že základné práva a slobody boli v konaní nielen ohrozené, ale priamo porušené a tiež otázku, či je v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

2.4. Z týchto dôvodov navrhol dovolateľ Najvyššiemu súdu SR vydať rozsudok, ktorým napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a oznámi mu verejné vyhlásenie rozsudku elektronickými prostriedkami.

3. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ktorá vstúpila do konania navrhla dovolanie ako nedôvodné zamietnuť. Uviedla, že v danom prípade zastáva názor, že dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je prípustné a odkazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/157/2017, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky pod R 21/2018 a sp. zn. 5Obdo/76/2016.

4. Opatrovník sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Neušlo pozornosti najvyššieho súdu, že dovolanie bolo doručené namiesto matke maloletých detí doc. JUDr. Z. L. J., ktorá zastupuje matku v základnom konaní, bez splnomocnenia na jej zastupovanie aj pred dovolacím súdom. Zistený nedostatok ale podľa najvyššieho súdu nemohol prívodiť matke zásah do práva na spravodlivý proces z dôvodu, že o dovolaní sa s najväčšou pravdepodobnosťou dozvedela od právnej zástupkyne (právna zástupkyňa naň i reagovala), preto z dôvodu hospodárnosti a rýchlosti konania daný nedostatok neodstraňoval.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) oprávnená osoba, teda účastník konania, v ktorého neprospech (formálne) bolo napádané rozhodnutie odvolacieho súdu vydané (§ 424 CSP), a to za splnenia i podmienky jej zastúpenia a spísania dovolania na to určenou osobou (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie otca je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie, prečo bol namieste taký postup (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci starostlivosti súdu o maloletých, ktorá je od 1. júla 2016 upravená v CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP (citovanom už súdom prvej inštancie), podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. CMP v ustanoveniach §§ 76 a 77, obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní neustanovuje inak, ak ide o prípustnosť dovolania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých; prípustnosť dovolania bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach §§ 420 a 421 CSP. V danom prípade je dovolaním uplatnený dovolací dôvod (a dôvod prípustnosti dovolania) v zmysle § 420 a tiež § 421 CSP.

9. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom

znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. To znamená, že preskúmať prípadnú existenciu niektorej z práve uvedených tzv. zmätočnosťných vád je možné iba vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, alebo rozhodnutiu konečnému.

10. So zreteľom na práve uvedené preto dovolací súd skúmal, či napádané uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení v prejednávanej veci je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, keďže len takáto povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP a dospel k záveru, že v danom prípade prípustnosť podaného dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nie je daná i napriek opačnému názoru dovolateľa.

11. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej len vtedy, ak sa v dôsledku neho konanie o veci vymedzenej návrhom právoplatne skončilo a nebude nasledované konaním vo veci samej. Takéto rozhodnutie nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej meritórnej ochrany vyžadujúcej ďalšie konanie o nároku, v ktorom sa vec vyrieši s konečnou platnosťou. Samotné neodkladné opatrenie tak konzumuje vec samu (viď Komentár k Civilnému sporovému poriadku, Števček a kol., C.H. Beck, str. 1111 a rozhodnutia najvyššieho súdu vo veciach sp. zn. 8Cdo/83/2017, 3Cdo/100/2017 a 3Cdo/117/ 2017).

12. Najvyšší súd už opakovane konštatoval, že rozhodnutie odvolacieho súdu vydané v priebehu konania vo veci samej, ktorým bolo potvrdené (prípadne zmenené) rozhodnutie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, v dôsledku čoho voči takémuto rozhodnutiu nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné (v tejto súv. por. uznesenie najvyššieho súdu z 11. októbra 2017 sp. zn. 3Cdo/57/2017, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 21/2018, ako aj rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/167/2017, 5Cdo/103/2017, 5Cdo/73/2018, 8Cdo/61/2018 či 8Cdo/26/2019).

13. Súčasne treba mať na zreteli, že v prípade neodkladných opatrení, na ktoré sa vzťahuje Civilný mimosporový poriadok, sú tu určité osobitosti vyplývajúce z povahy vecí podliehajúcich režimu konania Civilného mimosporového poriadku, na ktoré tento zákon prihliada a ktoré sa prejavujú v podobe osobitných ustanovení § 360 a nasl. CMP majúcich prednosť pred ustanoveniami CSP. Preto sa uvedené v predchádzajúcom bode vzťahuje i na rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného v priebehu odvolacieho konania, na rozhodnutie o ktorom je príslušný súd odvolací podľa § 362 CMP.

14. V danom prípade je nesporné a pre posúdenie prípustnosti dovolania podaného voči rozhodnutiu odvolacieho súdu významné, že otec podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v rámci konania vo veci samej (konania o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom), na ktorom závere nemôže nič zmeniť ani tá skutočnosť, že sa tak stalo v konaní odvolacom, začatom súbežným podaním odvolania otca proti rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej. Podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otec odôvodňuje potrebou obnovenia kontaktu s maloletými deťmi pred konečnou úpravou rozsahu styku s nimi a otázky ich zverenia do osobnej starostlivosti konečným rozhodnutím, inak sa podľa neho akákoľvek úprava styku stane len formálnou a reálne nevykonateľnou. Otec zdôrazňuje potrebu nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia v záujme maloletých detí predtým, ako dôjde k prejednávaniu a rozhodnutiu o odvolaní. Už zo samotnej argumentácie otca vyplýva charakter dočasnosti a predbežnosti navrhovaného neodkladného opatrenia do konečného rozhodnutia vo veci samej rozsudkom (§ 305 CSP). Prípustnosť dovolania otca preto z § 420 písm. f/ CSP nemožno vyvodzovať.

14.1. Na danom závere nemohla nič zmeniť ani dovolacia argumentácia otca podľa bodu 2., podľa ktorej neodkladné opatrenie by v danom prípade konzumovalo vec samu - rozhodnutie o riadnom návrhu na uloženie výchovného opatrenia a konštatovanie, že vyhovením návrhu by bol dosiahnutý cieľ sledovaný podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez potreby podania následného návrhu vo veci samej. Je potrebné si uvedomiť osobitú povahu inštitútu neodkladného opatrenia a tomu zodpovedajúci zjednodušený a zrýchlený procesný postup a rozhodovanie všeobecných súdov. Úlohou súdu pri

rozhodovaní o neodkladnom opatrení je zistiť na základe dostupných dôkazných prostriedkov najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, a to bez potreby dodržania formalizovaného postupu štandardného procesného dokazovania, a na podklade osvedčených skutočností následne vo veci rozhodnúť. Obsah navrhovaného neodkladného opatrenia ale vyžadoval vykonať dokazovanie, ktoré presahuje rámec osvedčovania základných skutočností rozhodných pre nariadenie neodkladného opatrenia, ale je charakteristické práve pre konania vo veci samej, čomu nasvedčuje i skutočnosť, že otec po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podal i samostatný návrh na začatie konania vo veci uloženia výchovného opatrenia zo dňa 28. septembra 2021, vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 7P/1/2021, ktoré výchovné opatrenie navrhoval uložiť neodkladným opatrením, o ktorom návrhu prvoinštančný súd dňa 3. marca 2022 i rozhodol, keď návrh otca zamietol.

14.2. Nemožno súhlasiť ani s tým argumentom dovolateľa, že v prípade rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o uložení výchovného opatrenia v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností ide v tejto časti o meritorne rozhodnutie a predmetné rozhodnutie má zároveň povahu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Odvolací súd predsa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vecne prejednal (návrh zamietol), vec teda nebola skončená z procesných dôvodov bez meritorneho prejednávania (napr. pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcu zastavenie konania alebo odmietnutie podania).

14.3. Dovolateľ zdôvodňuje konečnosť napadnutého rozhodnutia aj tým, že o návrhu rozhoduje odvolací súd v osobitnom jednostupňovom konaní, ktorým sa konanie o nariadenie neodkladného opatrenia končí, keďže proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiaden riadny opravný prostriedok. Tu je ale potrebné uviesť, že si účel takéhoto neodkladného opatrenia (pozri bod 13), ktoré by práve pre svoju osobitosť z hľadiska aplikácie malo prichádzať do úvahy len ako ultima ratio, t. j. ako posledné možné riešenie, keďže je navrhované v štádiu odvolacieho konania. Nič to ale nemení na tom, že nejde o konečné rozhodnutie, ako sa dovolateľ nazdáva.

15. Dovolateľ namieta i dovolací dôvod v zmysle § 421 CSP, dovolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP. Zo zákonnej dikcie potom nemožno vyvodíť prípustnosť dovolania ani voči rozhodnutiu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vydaného odvolacím súdom v odvolacom konaní (§ 362 CMP).

16. Z dôvodu paušálneho vylúčenia akýchkoľvek rozhodnutí o neodkladných opatreniach z prieskumu v dovolacom konaní z dôvodov podľa § 421 CSP a tým vo svojich dôsledkoch v danej konkrétnej veci znížovanie významu práva na rodinný a súkromný život dovolateľa a jeho detí odňatím možnosti domáhať sa ochrany týchto práv formou účinného opravného prostriedku, dovolateľ podáva i podnet na podanie návrhu na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR o súlade § 421 ods. 1 a 2 CSP s Ústavou SR.

16.1. Dovolací súd v danom prípade nevidí dôvod pre využitie legitimácie na podanie návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, nakoľko podľa jeho úsudku výklad a použitie namietaného ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu nevytvára nesúlad s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná.

16.2. Dovolateľovi, ale nič nebráni obrátiť sa na ústavný súd so sťažnosťou podľa ustanovenia § 127 ods. 1 Ústavy SR pre porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd, ktorým základným ústavným právom je i právo na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie, tiež právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života a právo na starostlivosť o deti a ich výchovu, keďže sa nemôže v súčasnosti a nebude môcť ani v budúcnosti domáhať ochrany svojich týchto práv pred iným súdom prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje (čo podľa bodu 16 v dovolaní i namieta).

17. Podľa § 447 písm. c/ CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti

ktorému nie je dovolanie prípustné.

18. Vzhľadom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie otca smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému podľa § 420 a § 421 CSP nie je prípustné, a preto dovolanie odmietol (§ 447 písm. c/ CSP) bez toho, aby sa zaoberal vecnou dôvodnosťou podaného dovolania.

19. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.